

Κισάμου Αμφιλόχιος: Τα Χριστούγεννα χαρίζουν τη δυνατότητα της αυθυπέρβασης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου](#)

Την αυθυπέρβαση του εαυτού και την απελευθέρωση από τα δεσμά της αυτοειδωλοποίησης και του εγωκεντρισμού μάς καλούν να αναλογιστούμε και να επιτύχουμε τα Χριστούγεννα σύμφωνα με την Εγκύκλιο για την Δεσποτική εορτή που εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου κ. Αμφιλόχιος.

Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος τονίζει: “Είναι αλήθεια πως ο σύγχρονος κόσμος έχει γίνει όχι μόνον μονότονος, αλλά ολοένα και πιο ανεόρταστος, πιο ανέραστος. Πλέον οι γιορτές αδυνατούν να κρύψουν την στάχτη της λύπης και της απελπισίας

που κατακάθεται πάνω μας, επειδή ουσία του εορτασμού είναι η εμπειρία του να σε συνεπαίρνει μία διαφορετική πραγματικότητα. Είναι η είσοδος σ' έναν κόσμο πνευματικής ομορφιάς και φωτός. Αν, όμως, δεν υπάρχει αυτή η πραγματικότητα, τότε ουσιαστικά δεν υπάρχει τίποτε για να γιορτάσεις”.

Παρακάτω η Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου:

«Ο ουρανός και η γη, σήμερον ηνώθησαν, τεχθέντος του Χριστού.
Σήμερον Θεός επί γης παραγέγονε, και άνθρωπος εις ουρανούς αναβέβηκε...»

(Στιχηρό ιδιόμελο Λιτής της Εορτής)

«Με την γέννηση του Χριστού σήμερα ενώθηκαν ο ουρανός και η γη. Σήμερα ο Θεός έφτασε στην γη και ο άνθρωπος ανέβηκε στους ουρανούς». Ουρανός και γη γίνονται ένα και φωτίζονται, γεμίζουν φως, με την Γέννα του Χριστού, μας λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, καθώς στο πρόσωπο του Χριστού ο Θεός και ο άνθρωπος ενώνονται και γίνονται ένα. Τα Χριστούγεννα ο Θεός μπόλιασε με το Θεϊκό Του μπόλι την ανθρώπινη φύση, δίνοντας στον άνθρωπο την δυνατότητα να γίνει «τέκνο Θεού», «κληρονόμος Ιησού Χριστού», κατά τον Ευαγγελιστή Ιωάννη. «Ο Λόγος σαρξ εγένετο». Ο Θεός Λόγος, το δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Υιός του Θεού, εισέρχεται στην ιστορία του κόσμου, μπαίνει στον χρόνο του ανθρώπου και γίνεται «Υιός του ανθρώπου», όπως ο ίδιος ο Χριστός ονομάζει τον εαυτό Του και «Υιός της Παρθένου», όπως ψάλλουμε κατά την ημέρα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, καθώς «άνθρωπος γίνεται Θεός, ίνα Θεόν τον Αδάμ απεργάσεται», ως διαλαλεί η Εκκλησία μας την φωτοφόρο αυτή ημέρα των Χριστουγέννων.

Ημέρα κατά την οποία ο Θεός μπήκε μέσα στον χρόνο και ανέστρεψε την πορεία του χρόνου, καθώς το μόνο καινούργιο μέσα στον χρόνο είναι η είσοδος του Χριστού στον χρόνο. Έτσι, όπως θα πει ο μακαριστός Μητροπολίτης Σιατίστης Παύλος, ο χρόνος γίνεται καινούργιος καθώς με την Γέννα του Χριστού το ποτάμι του χρόνου εκβάλλει στην Βασιλεία του Θεού. Οδηγεί σε καιρό σωτηρίας του ανθρώπου και όχι στον θάνατο. Τα Χριστούγεννα, συνεπώς, είναι η φανέρωση της αγάπης του Θεού, γιατί ο Θεός είναι αγάπη. Η υπέρβαση των πάντων μέσα στην αγάπη δηλώνει Χριστούγεννα, αφού Χριστούγεννα και αγάπη είναι ταυτόσημα. Για τον λόγο αυτό τα Χριστούγεννα δεν σημαίνουν κάποιον προσδιορισμό του χρόνου, αλλά του τρόπου ζωής. Ζω τα Χριστούγεννα, σημαίνει ζωή μαζί με τον Χριστό, ζω με τον Χριστό.

Το ερώτημα που καλούμεθα να απαντήσουμε, αγαπημένα παιδιά της Εκκλησίας μας, την φωτοφόρο αυτή ημέρα των Χριστουγέννων, αλλά και κάθε μέρα και ώρα

της ζωής μας, το ερώτημα που τίθεται είναι πόσο αγγίζει την καρδιά και την ψυχή μας, το είναι της υπάρξεώς μας, το μεγάλο αυτό πανηγύρι της χαράς, τα Χριστούγεννα; Πόσο, αληθινά, ζούμε το γεγονός της Θείας Γέννας; Τι εμπειρία Χριστουγέννων έχουμε; Ζούμε Χριστούγεννα με τον Χριστό η, μήπως, αδειάσαμε τις ψυχές μας, εγκλωβιστήκαμε στις ανάγκες μας, τους φόβους μας και τις προσδοκίες μας, αναζητώντας νόημα σε μία ζωή χωρίς νόημα και, άρα, ζωή χωρίς Χριστό;

Είναι αλήθεια πως ο σύγχρονος κόσμος έχει γίνει όχι μόνον μονότονος, αλλά ολοένα και πιο ανεόρταστος, πιο ανέραστος. Πλέον οι γιορτές αδυνατούν να κρύψουν την στάχτη της λύπης και της απελπισίας που κατακάθεται πάνω μας, επειδή ουσία του εορτασμού είναι η εμπειρία του να σε συνεπαίρνει μία διαφορετική πραγματικότητα. Είναι η είσοδος σ' έναν κόσμο πνευματικής ομορφιάς και φωτός. Αν, όμως, δεν υπάρχει αυτή η πραγματικότητα, τότε ουσιαστικά δεν υπάρχει τίποτε για να γιορτάσεις. Τότε καμία τεχνική ανάταση δεν θα μπορέσει να δημιουργήσει μία γιορτή. Για τούτο και στους καιρούς μας οι άγευστοι αγιοπνευματικής ζωής (και ο αποπροσανατολισμός τους αυτός δεν συνδέεται πάντοτε με την άρνηση του μυστηρίου, αλλά με αδυναμία βιώσεώς του, που αναπόφευκτα οδηγεί στην παρερμηνεία του), οι άγευστοι αγιοπνευματικής ζωής, μη μπορώντας να ζήσουν τα Χριστούγεννα, τι κάνουν; Μυθολογούν γι' αυτά. Θεωρούν την εορτή ως ευκαιρία υπερκατανάλωσης και χειμερινών διακοπών. Γιορτάζουν δηλαδή τόσο συμβατικά και τόσο υποκριτικά τον θρίαμβο της πίστης, μέσα στο τραγικό πανηγύρι της απιστίας και αμφισβήτησης.

Όσο, όμως, και αν η υπερ-φωταγωγημένη ερημιά των απρόσωπων πόλεων αγωνίζεται να επιβάλει το δικό της ύφος· όσο και αν ο σημερινός άνθρωπος τείνει να υποταχθεί στην χρησιμοθηρία του εορτασμού, η βαθιά υπαρξιακή ανάγκη του ανθρώπου, το βαθύτερο αίτημα του είναι και της ψυχής του για τον «έσω της καρδιάς άνθρωπον»· για λύτρωση και ελευθερία από την φθορά, τον χρόνο, την αναγκαιότητα και, τελικά, τον θάνατο, ποτέ δεν θα πάψει να τον συνέχει και να το αναζητά. Εναγώνια αναζητά και θα αναζητά ο άνθρωπος την απελευθέρωσή του από τα δεσμά της αυτοειδωλοποίησης και του εγωκεντρισμού του. Αυτή ακριβώς την δυνατότητα της αυθυπέμβασης χαρίζει στον άνθρωπο η μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων. Να ξεπεράσει τον εαυτό του, την κλειστότητά του και την ατομικότητά του, καθώς τα Χριστούγεννα μας προσανατολίζουν όχι στον εαυτό μας, αλλά στον Θεό, αφού ο Χριστός είναι πάντα ο «Ερχόμενος» προς εμάς. Αυτή την χαρά της απελευθέρωσης από τον εαυτό μας, γιατί αυτός είναι που μας δεσμεύει και μας φυλακίζει· αυτή την χαρά ας ζήσουμε, ας χαρούμε και ας γευθούμε, αγαπημένα παιδιά της Εκκλησίας μας, τα φετινά Χριστούγεννα. Για να νικήσουμε τους φόβους και τις αγωνίες μας. Για να ξεπεράσουμε την ατομικότητά

μας και να μπορέσουμε να αγαπήσουμε τον Χριστό και τον άλλο, τον συνάνθρωπο. Για να γίνουμε και εμείς φάτνη να δεχθούμε τον Χριστό. Για να γεμίσει η ψυχή και η καρδιά μας φως και η ζωή μας Χριστό.

Πανευφρόσυνα, ευλογημένα, χαρούμενα, φωτεινά, αγιασμένα Χριστούγεννα!

Με πατρικές ευχές και Βηθλεεμική αγάπη,

**Ο Επίσκοπός σας,
† Ο Κισάμου και Σελίνου
Αμφιλόχιος**